

Noticiari

EL DR. ROSSEND PI I PUIG

Ha mort en aquesta ciutat, a l'avançada edat de 94 anys, el Dr. Rossend Pi i Puig. Fill del poble de Pals, cursà els seus estudis amb molt d'aprofitament a la Universitat de Barcelona, i molt poc després d'acabada la carrera, i succeint el doctor Romaguera, s'instal·là al poble de L'Escalà, on exercí durant 60 anys, fins que les exigències de l'ensenyament dels seus néts feren que es traslladés a Barcelona, amb gran sentiment dels veïns de L'Escalà, els quals li tenien una gran estima.

El Dr. Pi començà, per cert, la seva actuació com a metge en un xoc de trens del qual resultaren alguns ferits. Entre ells s'hi comptava el doctor Pi, i, amb tot i les ferides, es distingí en la prestació d'auxilis i en la conducció en bones condicions dels lesionats al lloc on havien d'ésser assistits. A més d'haver-se dedicat sempre a l'exercici de la Medicina amb tota cura i entusiasme, era un bon literat i àdhuc tenia ribets de poeta. Era d'aquells metges als quals una observació atenta i intel·ligent fa clínics experts, i la seva fama féu que durant molts anys, abans de l'atomització de la Medicina, actualment dividida i subdividida en tantes especialitats, fos el metge consultor de la rodalia. De cap claríssim, la claredat del qual perdurà fins als darrers anys de la seva vida, i amb el cos forjat als embats de la tramuntana, que li donava una resistència d'acer, posat al servei de ls seves dots intel·lectuals, pogué suportar durant 60 anys la fatiga de l'exercici de la medicina rural.

Com a exemple puc dir que, als 84 anys, en una junta, sostenia amb tota energia el seu punt de vista sobre la malaltia del pacient, recolzant-se en les dades tretes del seu tresor de coneixements clínics. D'honradesa immaculada i extraordinària bondat, era un representant dels veritables metges de família, alhora metges i consellers. Es distingí en la prestació de serveis als atacats de

còlera, que foren nombrosos en aquella població l'any 1885, i signe de la seva voluntat fou que en començar l'epidèmia estava al llit amb un atac de reumatisme, i s'aixecà i sortí a visitar sobreposant-se als seus dolors.

Deixa escrita una completa topografia mèdica de L'Escalà i la seva comarca, que li valgué el premi de l'Acadèmia de Medicina de Barcelona i el nomenament de soci corresponent de dita entitat; una Memòria sobre les malalties dels bussos, que fou traduïda i publicada en diverses revistes angleses, i altres articles i fascicles, entre aquests darrers el referent a l'esmentada epidèmia de còlera. Cooperà a totes les obres culturals que es realitzaren a L'Escalà i a les recerques de la ciutat d'Empúries. En anar-se'n de la vila deixà una estela d'anyorances i agraïment que han germinat ara en esplet de lletres de condol, que són les flors amb què els seus amics conveïns han fet la corona que han dedicat a la seva memòria.

Descansi en pau el lluitador i honorable patrici i rebi la seva família, especialment el seu fill doctor Pi i Leonart, l'expressió del sincer condol dels seus companys. En nom d'ells,

XAVIER OMS I BRUNET

Barcelona, gener del 1935.

PUBLICACIONS REBUDES

Dr. Rusca Vilardell. — "Test hipofisari gravídic i altres accions observades en els elements d'experimentació després de la inoculació d'una hormona de la placenta humana".—*Institut Mèdico-Farmacèutic, de Barcelona.*

Instituto Nacional de Sanidad. — "D. Santiago Ramón y Cajal". Crònica de la vetllada dedicada a la seva memòria, el 26 d'octubre del 1934.

Monografies Mèdiques. — El núm. 81 d'aquesta publicació conté el treball del Dr. Emili Roviralta sobre "La cirurgia abdominal del nen".

The Denver Chemical Mg. — D'aquesta casa hem rebut el volum VIII, núm. 2 de la "Sangria Incruenta".